

29
1868

V A B I L L O k

slovesni besedi na spomin

V. VODNIKU

v narodni čitalnici ljubljanski

2. svečana 1868.

PROGRAM:

1. GOVOR predsednikov.
2. Vodniku! Besede Tomanove; možki zbor od Ant. Nedvěda.
3. Mladi junak. Pesem za „alt“ s glasovirom od Ant. Förster-a.
4. Roža. Besede Jenkove; skupni možki in ženski zbor od Dr. Benj. Ipavca.
5. Rapsodija za gosle in glasovir od Drag. Evers-a.
6. Vsacina (quodlibet); ženski zbor; iz slovanskih narodnih pesem zložil Ant. Förster.
7. a) Rože, pesem iz kraljedvorskega rokopisa za tenor s glasovirom od V. Tomaska;
b) Moj angeljèek, pesem za tenor s glasovirom od Esserja.
8. Samo. Besede Jenkove, možki zbor od Ant. Förster-a.

Pred besedo in po besedi gode c. k. vojaška glasba.

Po besedi veliki plés.

Ker so po večletni navadi dohodki današnje veselice namenjeni družbenemu zalugu (fondu) in posebno čitalničnim muzikalnim potrebinam, plača vsak gospod 1 gld., vsaka gospa in gospodičina po 50 kr. vstopnine. Vstopnice se dobivajo v štacuni g. Fr. Vidica v špitalskih ulicah in pa v pisarnici „Triglava“, veseličin večer pa pri kasiji.

Vsacemu p. n. čitalničemu udu je pripuščeno k tej veselici seboj vzeti še kakega za vpeljanje v čitalnico sposobnega gosta, kteri plača gori odločeno vstopino.

Začetek ob 7. uri zvečer.

Odbor čitalničin.

Besede zborov po programu.

Besede zpora pod številko 2.

Vodniku.

Tvoja struna je zapéla,
Domovina se zavzela,
Srca vse je vnel nje glas;
Noč morivna je zbežala,
Neumrjoča ti ostala
Bode slava večni čas!

V pevskem raju zdaj razhaja,
Ki Slovence nas navdaja,
Tvoga duha silna moč,
In Sloven'ja okrog glave
Ti ovija venec slave,
Venec vedno nevenjoč!

Besede zpora pod številko 4.

Roža.

Sred vasí so lipe trí,
Hišica pri njih stoji.
Hišica leséna je,
Roža zlata v njej cvetè.
Zá-me roža ta cvetè.
Zá-me le, za druge ne.
Kdor bo trgal rožo to,
Dal mi bo rosó glavó.

Besede zpora pod številko 6.

Vsačina

iz slovanskih národnih pesem.

1. L e vesele, pojmo rade,
Dokler smo deklice mlade!	3. Stojí, stojí, tam lipica,
Pod lipo hladna senčica;
Pa v senci miza kamnata,
Na štiri vogle rezana.
2. Dolinica moja,
Kak' te gore krijó!
Kakor če nevesto
V venec zavijó.	

4. Pod jablano pod zeleno,
Pod kodravo zeleno,
Sedel je mladeneč lep, da!
Samec, neoženjen, lep, da!
Držal gosli pod ramó.
5. Zapustim vas, ljuba mati,
Slovó tudi dajem ati.
Hvalo vama za lepo odgojenje
Vedela bom vse življenje!
6. Jaz nečem druzega,
Le Jurčka mojega,
Jaz nečem druzega,
Samo Jurčka.
Jurček ta me bode vozil
V kritem vozu:
V kritem vozu
Štirimi konji
Juh! ah! moj zlati, zlati Jurček!
- Gnala dekle voličke
Okoli gradu,
Migala je z rokico
Svoj'mu sosedu.
Sosed pa za njo
S sklenico vina:
„Čekaj le, mila,
Bodeva pila!“
- Če ti pojdeš k nam,
Nehojevaj sam:
Vzemi saboj kamarada,
Mam'ca veselí se rada!
- Smo poštene me Kranjice, 9.
Vsek sleparček ni za nas;
Me pa hočmo bit ženice,
Ljubce ne za kratek čas!
- Zdaj Vam želimo lahko noč! 10.

Besede zpora pod številko 8.

Samo.

Sje nek' zemlja grobe krije,
Kjer junaci domačije
Mirno smrtno spanje spé?
Nihče li ne zna za njé?

Rad na tvojo, hrabri Samo!
Črno bi pokleknil jamo,
Prst poljubil, ki pod njó
Hrabro ti leži teló.

Tam kleče nad tvojo rako
Sebi bi ljubezen tako,
Kakoršno si ti gojil,
Rad v žeče srce vili.

V pesmih glas bi svoj povzdignil,
Ž njim Slovene bi navdihnil;
Tvojo vrednost rod spoznal,
Tebe vreden bi postal.

Natisnil in založil Jožef Blaznik v Ljubljani. letnik V.

Februar 1868.